

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Cpr/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718205877
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:8718205877.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava III, v spore žalobkyne: P. P. P. E..F., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom Z. XXXX/XX, O., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, IČO 30798841, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, o splnenie nepeňažnej povinnosti a určenie neplatnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

- I. Súd zamietla sťažnosť žalobkyne zo dňa 01.08.2019 proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 16Cpr/8/2019-81 zo dňa 11.07.2019.
- II. Súd zamietla návrh žalobkyne zo dňa 01.08.2019 na opätovné pripustenie JUDr. Radovana Muchu do konania na stranu žalovaného.
- III. Súd zamietla návrh žalobkyne zo dňa 01.08.2019 na zmenu žaloby.
- IV. Súd konanie zastavuje.
- V. Žalovaný je povinný v plnom rozsahu nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 27.11.2018, ktorej zmenu Okresný súd Poprad pripustil uznesením zo dňa 05.04.2019, sa žalobkyňa domáhala, aby súd (1) uložil žalovanému povinnosť dodatkom k pracovnej zmluve zo dňa 30. júna 2006, ktorú uzatvoril žalovaný a žalobkyňa urobiť zmenu tak, že miesto výkonu práce žalobkyne je kancelária Humenné a (2) určil, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 13.12.2018 obsadiť novozriadenú pracovnú pozíciu právnik na dobu určitú 1 rok - kancelária Humenné JUDr. Radovanom Muchom je neplatné.
2. Žalobkyňa podaním zo dňa 30.04.2019 navrhla doplnenie žalovanej strany o osobu JUDr. Radovana Muchu, ktorý bol so žalobkyňou ako uchádzač dňa 13.12.2018 na internom výberovom konaní na obsadenie novozriadenej pracovnej pozície právnik na dobu určitú vyhlásenom príkazom riaditeľa žalovaného č. PR/15/2018, po ktorom bol vyhlásený výberovou komisiou za úspešného uchádzača.
3. Súd uznesením č.k. 16Cpr/8/2019-81 zo dňa 11.07.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, návrh žalobkyne zo dňa 30.04.2019 na pripustenie JUDr. Radovana Muchu do konania na stranu žalovaného subjektu zamietol. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňou označený subjekt nebol označený takým spôsobom, aby bol nezameniteľný s iným subjektom, keďže lustráciou v registri obyvateľov sa nepodarilo tento subjekt stotožniť so žiadnym z existujúcich subjektov (resp. subjektov s rovnakým menom a priezviskom bolo viac) a zároveň žalobkyňa vo svojom návrhu nešpecifikovala, čoho sa mieni voči tomuto subjektu domáhať a to úpravou žalobného návrhu, na základe čoho mal súd za to, že pripustením tohto navrhovaného subjektu do konania by súd vytvoril procesný stav, ktorý by bránil súdu pokračovať v konaní.

4. Žalobkyňa proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorou sa domáhala, aby súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vyhovel jej návrhu na pripustenie JUDr. Radovana Muchu do konania na stranu žalovaného subjektu.

5. Žalobkyňa vo svojej sťažnosti v prvom rade uviedla, že ak sa súd domnieval, že jej návrh na pripustenie ďalšieho subjektu na stranu žalovaného nie je úplný, mal súd zvoliť postup v súlade s Civilným sporovým poriadkom (ďalej len „C.s.p.“) a vyzvať žalobkyňu na odstránenie väd tohto návrhu a nie rovno jej návrh zamietnuť. K súdom vytkutej nedostatočnej identifikácii subjektu, ktorého pristúpenie do konania žalobkyňa žiadala, uviedla, že tento sa narodil dňa XX.XX.XXXX, má slovenskú štátnu príslušnosť a trvalý pobyt na adrese O. XXXX/XX, XXXXX O., kde vlastní byt č. XX, čo bolo zrejme z katastra nehnuteľností, ako aj Centrálného registra obyvateľov. Na základe uvedeného mala žalobkyňa za to, že navrhovaný pristupujúci subjekt označila nezameniteľne. K druhej súdom vytkutej vade jej zamietnutého návrhu, týkajúcej sa neuvedenia nároku domáhajúceho sa voči navrhovanému pristupujúcemu subjektu vo forme úpravy žalobného návrhu, žalobkyňa uviedla, že z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že obdobné žalobné návrhy ako uviedla v žalobe sa dotýkajú nielen žalovanej organizácie, ale aj zamestnanca, ktorý sa so žalobkyňou zúčastnil dňa 13.12.2018 výberového konania na obsadenie novoziaradenej pracovnej pozície.

6. Žalobkyňa odhladnuc od podanej sťažnosti opätovne navrhla, aby súd pripustil JUDr. Radovana Muchu do konania na strane žalovaného a zároveň pripustil zmenu žaloby, v časti žalobného návrhu, ktorým sa žalobkyňa mienila domáhať, aby súd:

a) určil, že žalovaný v druhom rade (t.j. JUDr. Radovan Mucha) nepreukázal vo výberovom konaní dňa 13.12.2018 svoje znalosti a schopnosti pre výkon práce u žalovaného v prvom rade na novo zriadenú pracovnú pozíciu právnik kancelária Humenné v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 552/2003 Z.z.;

b) určil, že rozhodnutie žalovaného v prvom rade (t.j. Centrum právnej pomoci) zo dňa 13.12.2018, ktorým rozhodol obsadiť novo zriadenú pracovnú pozíciu právnik kancelária Humenné žalovaným v druhom rade je neplatné;

c) určil, že úspešným uchádzačom vo výberovom konaní zo dňa 13.12.2018 na obsadenie novo zriadenej pracovnej pozície právnik kancelária Humenné je žalobkyňa;

d) určil, že postup žalovaného v prvom rade, ktorým nevyhovel žalobkyňi na základe jej žiadosti zo dňa 02.10.2018 a 22.10.2018 na zmenu miesta výkonu práce z kancelárie Košice do kancelárie Humenné je v rozpore s dobrými mravmi;

e) uložil žalovanému v prvom rade povinnosť skončiť pracovný pomer na novo zriadenú pracovnú pozíciu právnik kancelária Humenné so žalovaným v druhom rade do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku;

f) uložil žalovanému v prvom rade povinnosť dodatkom k pracovnej zmluve zo dňa 30.06.2006, ktorú uzatvoril so žalobkyňou urobiť zmenu dojednaných pracovných podmienok tak, že miesto výkonu práce žalobkyne je kancelária Humenné, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

7. Žalobkyňa podaním zo dňa 10.12.2019 skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu, resp. pojednávanie, vzala svoju žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že dňa 02.12.2019 s ňou žalovaný uzatvoril dodatok č. 2 k pracovnej zmluve zo dňa 30.06.2016, ktorým došlo k zmene miesta výkonu jej práce na kanceláriu Humenné, čo preukázala aj priloženým dodatkom č. 2, čím už nemala právny záujem na podanej žalobe.

8. Podľa § 239 ods. 1 C.s.p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

Podľa § 248 C.s.p. o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

Podľa § 249 C.s.p. súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 250 ods. 1 C.s.p. ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Podľa § 79 C.s.p. na návrh žalobcu môže súd pripustiť, aby do konania pristúpil ďalší subjekt. Súhlas toho, kto má takto do konania pristúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane žalobcu.

10. Podľa § 140 ods. 1 C.s.p. zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

Podľa § 140 ods. 2 C.s.p. zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

11. Podľa § 143 ods. 1 C.s.p. súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

Podľa § 143 ods. 2 C.s.p. súd nepripustí zmenu žaloby ani vtedy, ak by na konanie o zmenenej žalobe bol vecne alebo kauzálnie príslušný iný súd.

Podľa § 143 ods. 3 C.s.p. ak súd nepripustí zmenu žaloby, pokračuje v konaní o pôvodnej žalobe.

12. Sťažnosť ako novozavedený opravný prostriedok je prípustná len proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Sťažnosť nemá devolutívny účinok a rozhoduje o nej sudca súdu prvej inštancie, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal a to spravidla bez nariadenia pojednávania. V prípade, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. V opačnom prípade napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, pričom v prípade zrušenia je následne vyšší súdny úradník pri opätovnom rozhodovaní viazaný právnym názorom sudcu, ktorý o predmetnej sťažnosti rozhodol. V danom prípade žalobkyňa napadla sťažnosťou rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, ktorým zamietol návrh žalobkyne podľa § 79 C.s.p. na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na stranu žalovaného.

13. Zamietajúce rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka bolo založené na dvoch dôvodoch, a to, že (1) žalobkyňa dostatočne neidentifikovala subjekt, ktorého pristúpenie do konania navrhla a ktorý sa nepodarilo lustráciou v registri obyvateľov stotožniť so žiadnym z existujúcich subjektov, keďže subjektov s rovnakým menom a priezviskom bolo viac (ďalej už len „dôvod č. 1“) a zároveň (2) žalobkyňa nešpecifikovala, čoho sa mienila voči tomuto subjektu domáhať a to úpravou žalobného návrhu (ďalej len „dôvod č. 2“).

14. Tak ako uviedol súd v napadnutom rozhodnutí, možnosť súdu vyhovieť návrhu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania (bez ohľadu na to, či na strane žalobcu alebo žalovaného) je podmienená aj tým, že svojím rozhodnutím nevytvorí procesný stav, ktorý by mu bránil v konaní pokračovať. Preto súd pri rozhodovaní o pripustení ďalšieho subjektu prihliada najmä na to, či sú splnené všeobecné podmienky účasti, teda predovšetkým procesná subjektivita a procesná spôsobilosť pristupujúceho subjektu, ďalej či žalobca špecifikoval, čoho sa mieni voči pristúpenému subjektu domáhať alebo či takéto pristúpenie nie je v rozpore s hospodárnosťou konania. Súd však pri rozhodovaní o pristúpení ďalšieho subjektu neprihliada na hmotnoprávne ustanovenia, a teda či je označený subjekt aj nositeľom tvrdených práv alebo povinností.

15. V danom prípade oba dôvody, pre ktoré súd predmetný návrh žalobkyne zamietol, považoval za dôvody, ktoré bránili súdu pokračovať v konaní, keďže žalobkyňou navrhovaný subjekt, ktorý mal pristúpiť do konania, bol označený len menom a priezviskom, pričom podľa registra obyvateľov, existovali tri osoby s takýmto menom a priezviskom, na základe čoho nebolo možné navrhovaný subjekt stotožniť s konkrétnou osobou, a teda, ak by súd takýto subjekt pripustil do konania, spôsobil by procesný stav, ktorý by bránil pokračovať súdu v konaní, keďže by nebolo zrejmé, kto je ďalším subjektom na strane žalovaného. Zároveň žalobkyňa pochybila, keď v zamietnutom návrhu neuviedla, čoho sa mieni voči tomuto ďalšiemu subjektu domáhať, keďže imanentnou súčasťou návrhu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania, či už na strane žalobcu alebo žalovaného, musí byť aj návrh na zmenu žaloby v časti žalobného návrhu, ako aj uvedenie podstatných a pravdivých skutkových okolností týkajúcich sa nároku uplatneného voči pristupujúcemu subjektu, teda odôvodnenia žalobného návrhu voči pristupujúcemu subjektu.

16. Súd sa nemohol stotožniť s tvrdením žalobkyne, že súd mal v prípade nedôvodného návrhu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania, vyzvať žalobkyňu na odstránenie väd tohto podania, keďže podľa názoru súdu podanie ako také neobsahovalo formálne vady týkajúce sa jeho všeobecných a osobitných náležitostí podľa § 127 a 79 C.s.p., ale obsahové vady, ktorých dôsledkom bolo zamietnutie takéhoto návrhu. Ak by súd pristúpil na argumentáciu žalobkyne a vyzval by žalobkyňu na odstránenie obsahových väd takéhoto návrhu, konal by v rozpore s čl. 6 ods. 1 C.s.p., keďže by „pomohol“ žalobkyňi ako strane sporu s plnením jej povinností vyplývajúcich s dispozičnej zásady (tzn. pomohol by žalobkyňi pri určení okruhu žalovaných subjektov a nárokov voči nim žiadaným) a narušil by tým princíp rovnakého postavenia strán sporu. Zároveň súd v tejto súvislosti musel podotknúť, že s odkazom na čl. 11 ods. 3 C.s.p. sa pri úkonoch/podaniach žalobkyne predpokladá, že je schopná konať s náležitou znalosťou veci

a preto by bol takýto žalobkyňou požadovaný postup v rozpore aj s touto základnou zásadou ovládanou Civilné sporové konanie.

17. Podanou sťažnosťou sa však žalobkyňi podaril odstrániť dôvod č. 1 zamietnutia jej návrhu, keďže dodatočne uviedla dátum narodenia a adresu pobytu navrhovaného pristupujúceho subjektu, čím bolo možné tento subjekt stotožniť s existujúcou osobou, a preto bolo možné v tejto časti jej sťažnosť považovať za dôvodnú.

18. Vo vzťahu k dôvodu č. 2, ktorý viedol k zamietnutiu jej návrhu však len stroho uviedla, že z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že ňou navrhovaný žalobný návrh (t.j. žalobný návrh uvedený v odseku 1 odôvodnenia) sa dotýka nie len žalovaného, ale aj zamestnanca, ktorý sa spolu so žalobkyňou zúčastnil dňa 13.12.2018 výberového konania, na základe čoho nebránila súdu žiadna prekážka pokračovať v konaní. Súd sa s týmto argumentom žalobkyne nemohol stotožniť, keďže zo žalobného návrhu nebolo zrejmé aké práva alebo povinnosti si voči pristupujúcemu subjektu uplatňuje. Aj napriek tomu, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 13.12.2018 malo právne následky voči navrhovanému pristupujúcemu subjektu, neznamená to, že sa tento subjekt na rozhodnutí žalovaného podieľal, teda že išlo aj o jeho prejav vôle - právny úkon. Vyjadrenie právnych následkov predmetného rozhodnutia voči navrhovanému pristupujúcemu subjektu malo za účel len bližšie konkretizovať aké rozhodnutie žalovaného žalobkyňa napáda, teda určenia neplatnosti ktorého konkrétneho rozhodnutia žalovaného sa žalobkyňa domáha. Zároveň žalobkyňa presnejšie nešpecifikovala ustálenú súdnu prax, z ktorej vyplýva, že ňou uvedený žalobný návrh odôvodňuje prístupenie navrhovaného subjektu.

19. Na základe uvedeného a aj napriek tomu, že žalobkyňa konkretizovala navrhovaný pristupujúci subjekt, mal súd za to, že neboli zo strany žalobkyne splnené obsahové (materiálne) podmienky na vyhovie jej návrhu na prístupenie tohto subjektu do konania na stranu žalovaných, keďže nebolo zrejmé, čoho sa voči tomuto subjektu domáha a na akom skutkovom základe, súd sťažnosť žalobkyne považoval za nedôvodnú a túto podľa § 250 ods. 1 C.s.p. zamietol.

20. Žalobkyňa v rámci podanej sťažnosti opätovne navrhla, aby súd pripustil JUDr. Radovana Muchu do konania na stranu žalovaného a spolu s tým pripustil aj zmenu žaloby v časti žalobného návrhu, ktorým pôvodný žalobný návrh rozšírila o 4 nové čiastkové žalobné návrhy (konkrét body č. 1, 3 až 5 šiesteho odseku odôvodnenia tohto uznesenia). Ustanovenie § 143 C.s.p. ustanovuje dva prípady, kedy súd nesmie pripustiť zmenu žaloby (t.j. ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe alebo ak by na konanie o zmenenej žalobe bol vecne alebo kauzálne príslušný iný súd), čo však neznamená, že iné dôvody na nepripustenie zmeny žaloby neprichádzajú do úvahy.

21. Žaloba ako taká predstavuje ústavou garantovaný procesný prostriedok ochrany ohrozeného alebo porušeného práva žalobcu súkromnej povahy, pričom ustanovenie § 137 C.s.p. demonštratívne vymenúva, čoho sa žalobca takouto žalobou môže domáhať. Iné ako vymenované druhy súkromnoprávných žaloby sú prípustné len za predpokladu, že takýto iný žalobný návrh vyplýva z hmotného práva. Inými slovami hmotné právo musí založiť súdu oprávnenie súdu rozhodnúť tak, že žalobný návrh neznie ani na plnenie, ani na deklaratorne určenie (ne)existencie práva, či právnej skutočnosti.

22. Súd pri posudzovaní pripustenia zmeny žaloby musí skúmať aj vyššie uvedené predpoklady prípustnosti žaloby, teda či vôbec žaloba po navrhovanej zmene bude spôsobilou žalobou podľa vyššie uvedených kritérií, keďže súd je povinný v každom štádiu konania postupovať hospodárne (čl. 17 C.s.p.), ako aj prihliadať na zjavné zneužitie práva, resp. svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie práva, ktoré vedú k nedôvodným prietahom (čl. 5 C.s.p.) a ktoré bránia poskytnutiu spravodlivej a účinnej ochrany skutočne ohrozeným a porušeným právam (čl. 2 ods. 1 C.s.p.)

23. Zákon č. 552/2003 Z.z., upravujúci práv a povinnosti zamestnancov a zamestnávateľov pri výkone práce vo verejnom záujme, priznáva podľa § 5 ods. 10 tohto zákona uchádzačovi, ktorý sa cíti byť poškodený v dôsledku nedodržania podmienok pri výberovom konaní, právo domáhať sa svojich práva na súde vrátane primeranej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Uvedené právo na súdnu ochranu sa však priznáva len uchádzačovi na miesto vedúceho štátneho zamestnanca (§ 5 tohto zákona), čo žalobkyňa nebola, na základe čoho jej zákon č. 552/2003 Z.z. ako hmotnoprávny predpis

upravujúci práva a povinnosti zamestnancov a zamestnávateľov pri výkone práce vo verejnom záujme nepriznáva právo domáhať sa svojich práv na súde. Aby však zo strany súdu nedošlo k odopretiu ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva, možno priznať žalobkyňi práva na ochranu tých jej práv, ktoré boli ohrozené a porušené. To však neznamená, že takouto žalobou môže dosiahnuť zrušenie rozhodnutia zamestnávateľa alebo donútiť zamestnávateľa, aby zrušil pracovné pomery s iným zamestnancom (viď rozsudok Krajského súdu Košice, 13Co/743/2015). Pracovný pomer vzniká na základe pracovnej zmluvy medzi zamestnávateľom a zamestnancom, je to dvojstranný právny úkon, pričom rozhodovanie o tom, či dôjde k vzniku, zmene alebo zániku pracovného pomeru, je prejavom individuálnej autonómie vôle zamestnávateľa a zamestnanca a len tieto dva subjekty sa môžu domáhať určenia toho, či došlo k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností z takéhoto pracovnoprávneho vzťahu. Vo vzťahu k žalobnému návrhu č. 1 a 3 žiadny hmotnoprávny predpis neurčuje súdu možnosť/povinnosť určiť, či účastník výberového konania preukázal alebo nepreukázal svoje schopnosti a znalosti. Zo samotného znenia § 6 ods. 2 zákona č. 552/2003 Z.z. vyplýva, že táto povinnosť patrí jedine zamestnávateľovi, teda žalovanému, v zmysle čoho je potrebné konštatovať, že rozhodnutie o obsadení alebo neobsadení voľného pracovného miesta je výlučne a úplne v kompetencii zamestnávateľa - žalovaného. Ak by súd takúto zmenu žalobného návrhu pripustil, spôsobil tým nedostatok procesnej podmienky, keďže by nebola daná právomoc súdu takéto nároky žalobkyne s odkazom na § 3 C.s.p. prejednať a rozhodnúť. Okrem iného žalobkyňa požadované žalobné návrhy nepodporila žiadnymi skutkovými tvrdeniami, na základe čoho by súd v prípade pripustenia navrhovanej zmeny žaloby spôsobil, okrem iného, aj „neprefektnosť“ samotnej žaloby po jej formálnej stránke (absencia pravdivého a úplne opísania rozhodujúcich skutkových okolností vo vzťahu k jednotlivým žalobným návrhom).

24. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, prihliadnuc hlavne na to, že pripustením zmeny žaloby by súd súhlasil s tým, aby si žalobkyňa zrejme bezúspešne uplatňovala práva, resp. by súd spôsobil „neprefektnosť“ samotnej žaloby, čo by viedlo k nehospodárnosti konania, súd návrh žalobkyne zo dňa 01.08.2019 na zmenu žaloby, ako aj návrh na opätovné pripustenie JUDr. Radovana Muchu do konania na stranu žalovaného, zamietol, pričom podľa § 143 ods. 3 C.s.p. bude pokračovať v konaní o pôvodnej žalobe.

25. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

26. Vzhľadom na to, že žalobkyňa vzal žalobu celkom späť skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu, resp. pojednávanie a spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami sporu nevyplýval z osobitného predpisu, súd konanie podľa § 145 ods. 1 C.s.p., aj bez prihliadnutia na súhlas, resp. nesúhlas žalovaného podľa § 146 ods. 1 druhej vety a § 146 ods. 2 C.s.p., zastavil.

27. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s princípom procesného zavinenia zastavenia konania uvedeného v § 256 ods. 1 C.s.p., keďže k zastaveniu konania došlo v dôsledku späťvzatia žaloby z dôvodu uzatvorenia dodatku č. 2 k pracovnej zmluve, na základe ktorého došlo k zmene miesta výkonu práce žalobkyne do Humenného, čím došlo ku skončovaniu účelu sledovaného touto žalobou, a preto mal súd za to, že k zastaveniu konania došlo zavinením žalovaného. Na základe toho súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že tento podľa § 256 ods. 1 C.s.p. priznal v plnom rozsahu žalobkyňi, pričom o jeho výške rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zastavení konania a nároku na náhradu trov konania (t.j. výroky IV. a V.) je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie zamietnutí sťažnosti, návrhu na pripustenie ďalšieho subjektu do konania a návrhu na zmenu žaloby (t.j. výroky I. až III.) nie je prípustné odvolanie.